

РЕШЕНИЕ

№ 20498

гр. София, 18.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 24.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2328** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „Еврострой 08“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес и на управление: [населено място], [жк], [улица], ет.4, ап.9, представлявано от управителя Р. М. М., чрез адв. А. Р. Ч.-Стоява, срещу Решение № 1040-21-127 от 16.02.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата против Разпореждане № 22421/20.12.2018 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което е прието, че злополуката, претърпяна от С. Й. Ч. е приета за трудова злополука.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на акта, като се сочи, че оспореното решение е издадено при нарушение на изискванията за форма, установени в чл. 59 от АПК, в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, поради което са налице основания по чл. 146, т. 2, 3 и 4 от АПК за отмяната му. Счита, че конкретните факти относно същността на увреждането, което е получил С. Ч., са неясни. Актовете на органите, осъществяващи експертизата на работоспособността, които са задължителни при произнасянето относно наличието на трудова злополука, не са взети предвид и не са обсъдени в цялост от решаващия орган. Посочва, че увреждането на здравето на С. Ч. се дължи изключително на неговото поведение — неподчинение на ръководителя на групата и непотърсване своевременно на

медицинска помощ. Следователно е налице хипотезата на чл. 55, ал. 3 от КСО, при която пострадалият умишлено (в условията на евентуален умисъл) е увредил здравето си (сам е влязъл в бетона за 4 часа противно на препоръките на ръководителя да се стои в бетона не повече от 10-15 минути), като по тази причина считам че не е налице трудова злополука. Искане се отменя на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.М. и адв.К., които поддържат жалбата на посочените в нея аргументи. Претендират сторените по делото разности по представен списък. Излагат допълнителни съображения в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез юрк. В., моли жалбата да се отхвърли като недоказана и неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – С. Й. Ч., не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, като по представените пред съда писмени доказателства няма оспорени такива по реда на чл. 193 и сл. от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Административен съд – София град, Трето отделение, 57 състав, като се запозна с доводите на страните и доказателствата в административната преписка и след служебна проверка на оспореното решение съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с декларация за трудова злополука № 764 от 10.08.2018 г., подадена от С. Й. Ч., чрез пълномощника адв. А. С. Ч., за настъпила с него трудова злополука на 26.06.2018 г.

На основание чл.58, ал.6 от КСО резултатите от разследването на злополуката са оформени в протокол №66/16.10.2018 г., подписан от представители на ТП на НОИ-С. град, ДИТ-гр.С. и „Еврострой 08” ЕООД.

Въз основа на представените по административната преписка документи е установено, че С. Ч. е назначен на работа в "Еврострой 08" ЕООД с трудов договор №161/25.12.2017 г. на длъжност "общ работник, строителство". Безспорно е установено, че към деня на злополуката - 25.06.2018 г. пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове, съгласно чл.4, ал.1, т.1 от КСО (в т.ч. и трудова злополука), като работещо по трудов договор.

По данни на С. Й. Ч. злополука е станала на 26.06.2018 г. в 10.45 ч. на строителен обект МЕТРО: Разширение на Метро С.. III-та метролиния: [улица]- [улица]- „Централна градска част“ -[жк]I-ви етап от км 4+320 - 20 (МС 5) до км 11 +966,34 (МС 14)". Обособена позиция № 2 - „Участък от [улица]до [улица]с 3 броя метростанции: МС 9, МС 10 и МС 11”, подобект „МС 11 и реконструкция на съществуваща инфраструктура“, ситуация „Вътрешна конструкция - Блок 3".

Според писменото обяснение на С. Й. Ч., на работещите във фирмата никога не е предоставяно работно облекло и в деня на инцидента е бил с лично закупено работно облекло и ботуши. Според личните картони за раздадени лични предпазни средства и работно облекло на работещи в „Еврострой 08” ЕООД лица, ЛПС и РО са раздавани на работещи във фирма лица на 15.07.2018 г., 12.09.2017 г., 10.08.2018 г. и на други дати. Според Списък за раздаден Л. на 25.06.2018 г. К. С. Л., Л. С. С., С. Й. Б. и Г. Б. Д. са получили черни работни ботуши с височина около 40 см, а С. Й. Ч. е отказал да

получи ботуши, защото щял да работи със свои собствени ботуши марка Д., с височина 45 см, цвят бял, които са били с по-добро качество.

Според писменото обяснение на С. Ч., на 26.06.2018 г. след подписване в книга за инструктаж, около 09.00 ч. е започнало изливането на пълнежен бетон на ламела Блок 3. Според обяснението, той е бил с неподходящо работно облекло /ботуши/ и лично закупено облекло и ботуши. К. С. Л., изпълняваш функциите на "бригадир" му наредил да разпределя бетон с помощта на дървено гребло. Пак според обяснението на С. Ч., в участъка където е бил, е имало неравност и поради неравномерното подаване на бетона е бил зял до колене от бетон. Той излязъл от бетона и разкъсал ботушите си с арматурни клещи, тъй като били пълни с бетон. Опитал да се измие и превърже, но бригадирът му наредил да продължи работата си, като в следващ момент го видял, че извършва работата си с неимоверна болка и му казал да си тръгва. Тръгвайки си, С. Ч. срещнал технически ръководител на обекта, който му казал да се маха. Според пострадалия на обекта е нямало никакви медицински материали - бинтове, превръзки, кислородна вода и др.

От бетонов дневник за обекта е видно, че бетоновите работи за пълнежен бетон през м.юни 2018 г. са започнати на 25.06.2018 г. от Блок 3. Според писмените обяснения на петимата свидетели в деня на инцидента 25.06.2018 г. след проведен ежедневен инструктаж бригадата, в състава на която е и пострадалия, е започнала избиването на пълнежен бетон на Блок 3 на МС 11, което е продължило през целия работен ден. Според писмените обяснения на К. С. Л., Л. С. С., С. Й. Б. и Г. Б. Д., С. Ч. е трябвало с иглен вибратор да вибрира изливания бетон, като пострадалият е прекарал в бетона 3-4 часа до обяд, извършвайки тази работа, като не е показал, че му има нещо. Според техните обяснения, на С. Ч. многократно /включително и от бригадира К. С./ е било казвано да излезе от бетона, защото е опасно да стои толкова много време.

Според обяснението на К. Л. на почивката /обедната/ С. Ч. е казал, че са му изгорели краката и е бил освободен от работа.

От обяснението на пострадалия не става ясно какво е правил на 27.06.2018 г., но според обяснението на 28.06.2018 г. болките му станали нетърпими и около 07.20 ч. той се обадил на бригадира, който му разрешил да почива в този ден. С. Ч. заявява в обяснението си, че нямал пари за лекар и затова на 29.06.2018 г. след като си получил заплатата, отишъл в „Пирогов“ на преглед, където бил приет в отделението по изгаряния и пластики за възрастни.

Според обясненията на А. Б. С., К. С. Л., Л. С. С., С. Й. Б. и Г. Б. Д. и според Протокол за трудова злополука № 1 от 10.08.2018 г. на осигурителя, инцидента със С. Ч. е станал преди обяд на 25.06.2018 г. Според обяснението на пострадалия и декларацията подадена от него №764/10.08.2018 г., инцидента е станал в 10.45 ч. на 26.06.2018 г. Според Епикриза ИЗ № 24500/2018 от 12.07.2018 г. издадена от УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ ЕАД, Отделение по изгаряне и пластична хирургия, пострадалият е постъпил за медицинска помощ в 20.50 ч. на 29.06.2018 г.

Според Становище на управителя на Служба по Трудова Медицина „Джанина-369“ ЕООД относно възможностите за химическо изгаряне от бетон клас С 12/15 на работещ със или без работно облекло и Л.: „...При работа с ботуши в бетонова смес не може да се получи изгаряне на стъпалата, подбедрици и глезени, независимо от времето на престоя. Изгаряне може да се получи единствено и само при скъсване на ботуш /-и/ или при случайно влизане на бетон от горната страна на ботуша...Установените некрози и отоци са вследствие на влошаване на състоянието на

работещия, поради развитие на инфекция и прогресия на заболяването, поради липса на елементарно почистване и превръзка на засегнатите участъци и много късно потърсената медицинска помощ...Имаме наличие на изключително безотговорно отношение на С. Ч. към собственото му здраве, защото лицето е извършвало бетонови работи многократно и съответно многократно е инструктиран за това”.

С. Ч. не е представил първичен медицински документ за преглед в деня на инцидента. Представените два болнични листове за временна неработоспособност с №№Е20182041049 и Е20182041292 са първични, с една и съща дата на издаване, за един и същи период в отпуск за неработоспособност и с една и съща диагноза, но с различна причина: първия болничен лист е с код „05-злополука-трудова по чл.55, ал.2 от КСО”, а втория - с код „04-злополука-трудова по чл.55, ал.1 от КСО”. Поради това осигурителят „Еврострой 08” ЕООД с писмо изх. № 5001-21—587# 1 от чрез ТП на НОИ - С. град, обжалва пред Териториална Експертна Лекарска Комисия издадените от УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов” ЕАД два болнични листове.

С писмо вх. №5001-21-587#2/12.12.2018 г. РКМЕ към РЗИ-С. град представя Експертно решение №3339 от заседание 192 на 27.11.2018 г. по повод обжалван болничен лист с констатация „ТЕЛК признава болничен лист №Е2018 2041049 и приема лицето за временно неработоспособно”.

Съгласно чл.72 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/ решението за наличието или липсата на причинна връзка между увреждането на здравето и настъпилата по-късно временна неработоспособност по повод трудова злополука се взема от органите на медицинската експертиза ТЕЛК и НЕЛК, въз основа на медицинските документи и тези, посочени в чл.73, ал.1, т.1 от НМЕ.

В тази връзка, с писмо изх. №5101-21-764#4/09.11.2018 г. на Директора на ТП на НОИ е сезирана ТЕЛК за на работоспособността /ТЕЛК, НЕЛК/ е да се произнесат с определяне на причинна връзка. От компетентността на органите, осъществяващи експертиза решение относно наличието на причинна връзка.

Със Заповед № 167/09.11.2018 г. на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК производството по квалифициране на злополуката е спряно до произнасяне на ТЕЛК. Влязлото в сила решение на ТЕЛК/НЕЛК е задължително за длъжностно лице по чл.60. ал.1 от КСО.

С вх. №1012-21-1585/30.11.2018 г. в ТП на НОИ-С. град е постъпила жалба от С. Й. Ч. срещу Заповед № 167/09.11.2018 г. на основание чл.197 от АПК. С Определение №8130/17.12.2018г. Административен съд София-град е отхвърлил жалбата на С. Й. Ч. срещу Заповед № 167/09.11.2018 г., с която е спряно производство по квалифициране на декларирана злополука.

С вх. №5001-21-587#2/12.12.2018 г. в ТП на НОИ-С. град е получено Експертно решение №3339 от 192/27.11.2018 г. на I състав при IV-та МБАЛ - С. ЕАД по повод обжалван болничен лист №Е2018 2041049, с което ТЕЛК признава болничен лист №Е2018 2041049, с причина 05: „злополука-трудова по чл.55, ал.2 от КСО” и приема лицето за временно неработоспособно.

С вх.№5101-21-764#5/12.12.2018 г. в ТП на НОИ-С. град е получено Експертно решение №3340 от 192/27.11.2018 г. на I състав при 11-та МБАЛ - С. ЕАД по повод установяване на причинна връзка, с което ТЕЛК счита, че има причинно-следствена връзка между извършената дейност на лицето и получената по време на работа злополука. С разпореждане №22421 от 20.12.2018 г. длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО е приело за трудова злополука здравословното увреждане на С. Ч., изразяващо се в изгаряне 7% II АВ на двете подбедрици.

Във връзка с постъпилата жалба вх. №1012-21-60/16.01.2019 г. на "Еврострой 08" ЕООД срещу разпореждане №22421 от 20.12.2018 г. е изпратено писмо изх. №5101-21-764#8/29.01.2019 г. до РКМЕ, относно дали е обжалвано и влязло ли в законна сила Експертно решение №3340 от 192/27.11.2018 г.

С писмо изх. №5101-21-764#8 от 29.01.2019 г. до РКМЕ към РЗИ-С. град е изискана информация за: връчено ли е надлежно Експертно решение №3340 от заседание №192 на 27.11.2018 г. на всички заинтересовани лица по чл.112 от Закона за здравето, обжалвано ли е и влязло ли е в законна сила.

С писмо изх. №1012-21-6011/30.01.2019 г. до осигурителя „Еврострой 08" ЕООД чрез пълномощник адв.Д. С. е изискана информация за: получено ли е Експертно решение №3340 от заседание №192 на 27.11.2018 г. и обжалвано ли е.

С Определение №1040-21-55/15.02.2019 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град производството по жалба вх. № 1012-21-60/16.01.2019 г. срещу разпореждане №22421/20.12.2018 г. на "Е. 08" ЕООД е спряно до решаване на преюдициалния спор от компетентния орган на медицинска експертиза с постановление на влязъл в сила административен или съдебен акт, относно наличието на „причинна връзка" като елемент от фактическия състав на трудовата злополука по чл.55, ал. 1 от КСО.

С писмо вх. № 5101-21-764#9/20.02.2019 г. от РЗИ-С. град са уведомили решаващия орган, че Експертно решение №3340/27.11.2018 г. на ТЕЛК - I състав при IV МБАЛ-С. ЕАД е обжалвано пред НЕЛК, резултатът от което ще бъде оформено с експертно решение на НЕЛК.

С писмо вх.№1012-21-60#5/27.02.2019 г. осигурителят „Еврострой 08" ЕООД са уведомили решаващия орган, че не са запознати с ЕР №3340/27.11.2018 г. на ТЕЛК и не са изразявали становище по него, но са подали в законоустановения срок жалба относно ЕР №3339 от 192/27.11.2018 г.

С последващите писма изх.№5101-21-764#12/27.03.2019 г. и изх.№5101-21-764#15/15.11.2019 г. до НЕЛК е изискана информация относно обжалвано ли ЕР №3340/27.11.2018 г. на ТЕЛК и влязло ли е в законна сила.

С вх. №5101-21-764#16/22.01.2020 г. НЕЛК уведомява за издадено експертно решение №1574 от 133/18.07.2019 г. на специализиран състав на НЕЛК по хирургични и ортопедични болести, с което отменя Експертно решение №3339 от 192/27.11.2018 г. на I състав при IV-та МБАЛ - С. ЕАД, което потвърждава обжалван болничен лист №Е2018 2041049, т.к. той е анулиран и не съществува. ЕР на ТЕЛК е издадено относно несъществуващ административен акт, поради което и издадения акт - ЕР №3339 от 27.11.2018 г. е незаконосъобразен. Решението на НЕЛК е било надлежно изпратено до заинтересованите страни и съгласно писмо на НЕЛК няма данни за обжалване на ЕР на НЕЛК №1574/18.07.2019 г.

С писма изх.№1012-21-60#9/20.11.2020 г. и изх.№1012-21-60# 10/12.04.2021 г. до НЕЛК е изискана информация относно обжалвано ли ЕР №3340/27.11.2018 г. на ТЕЛК и влязло ли е в законна сила.

С писма изх. №5101-21-764# 19/11.08.2021 г. и изх. №5101-21-764#20/31.08.2021 г. до ЗСМЕ е изискана информация относно надлежно връчване на ЕР №3340/27.11.2018 г. на ТЕЛК на всички заинтересовани лица по чл.112 от Закона за здравето, обжалвано ли е и влязло ли е в законна сила.

С напомнително писмо изх.№1012-21-60# 11/09.11.2021 г. до НЕЛК отново отправяме въпрос: обжалвано ли е ЕР №3340/27.11.2018 г. на ТЕЛК. В ответно писмо вх.№5101-21-764#21/20.12.2021 г. НЕЛК уведомява, че няма заведена жалба срещу ЕР

№3340/27.11.2018 г. на ТЕЛК на С. Й. Ч..

С последващи писма изх.№5101 -24-754#22/26.01.2022 г., изх.№5101-21-764#23/18.08.2022 г. и №5101-21-764#24/08.02.2023 г. на ТП на НОИ-С. град до Столична регионална здравна инспекция се изисква информация и доказателства относно надлежно връчване на Експертно решение №3340 от заседание №192 на 27.11.2018г., издадено от ТЕЛК, I-състав на IV МБАЛ -С. ЕАД по реда на чл.112 от Закона за здравето.

Съгласно писмо вх.№5101-21-764#25/10.02.2023 г. СРЗИ уведомява, че цитираното експертно решение на ТЕЛК три пъти е било изпратено от РКМЕ при Столична РЗИ с писма с известие за доставяне до посочените адреси на осигурителя „Еврострой 08" ЕООД. И в трите случая изпратените писма не са получени от адресата, като пратките са върнати в РКМЕ с текст „Непознат” и „Непотърсена”.

С оглед изложеното, длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е издало разпореждане № 22421/20.12.2018 г., като е приело, че е налице причинна връзка между извършваната дейност на лицето и получената по време на работа злополука, и в рамките на компетентността по чл. 117, ал.3 от КСО, претърпяното от С. Й. Ч. увреждане на здравето, причинило настъпилата по-късно на 29.06.2018г. временна неработоспособност, се обхваща от предвидената в чл. 55, ал.1 от КСО хипотеза на трудова злополука.

Решаващият административен орган е приел, че правилно и законосъобразно длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е приело, че декларираната злополука, станала със С. Й. Ч. на 26.06.2018 г. е трудова по чл.55. ал.1 от КСО, тъй като са налице всички елементи от състава на трудовата злополука. В хода на съдебното производство, за изясняване на делото от фактическа страна е разпитан свидетелят К. С. Л. – бригадир в „Еврострой 08" ЕООД и е допусната и изслушана съдебно-медицинска експертиза.

Според показанията на свидетеля Л., на 25.06.2018г. са полагали бетон в „Метростанция 11“. С. Ч. е имал задача да вибрира бетона. По собствена инициатива Ч. е престоял 3-4 часа в бетона и това е довело до инцидента. Сутринта, пред инцидента, техническият ръководител е извършил инструктаж на всички работници, за което всеки се е подписал. Всеки работник разполагал с предпазно облекло, но Ч. е отказал да го ползва, тъй като си носил негово, което било по-хубаво. Колеги на Л. са видели, че Ч. престоява повече от необходимото време в бетона и са му казали да излиза. Той не е искал и казал че „Г. го пази и бил с мисия и т.н., като накрая един от колегите, защото бетона там беше около един метър и половина хвърли едни платна и го извади почти насила“. Когато Ч. излязъл от бетона, Л. му разрязал панталоните и ботушите защото били пълни с бетон. Имало леки зачервявания, но не и изгаряния. Следващите 2-3 дни ходел на работа, но не го пускали да работи, защото видимо не бил добре. Тъй като Ч. не бил потърсил медицинска помощ, след 4-5 дни след инцидента Л. и негови колеги го закарали до УМБАЛСМ "Н. И. Пирогов“.

Съгласно заключението на вещото лице, проведеното от С. Ч. самолечение при изгаряне 7% II АВ на двете подбедрици и ходила и късното потърсване на специализирана медицинска помощ /3 дни след контакта в бетона/ е довело до развитие на ранева инфекция/повърхността на засегнатите крайници е покрита със зеленикави тънкослойни некрози, околните тъкани са силно

хиперемирани, с изразен оток на двата крайника/ и фебрилитет са наложили извършването на оперативно лечение в Отделение по изгаряне и пластична хирургия при възрастни към УМБАЛСМ "Н. Пирогов".

При спазване на трудовата дисциплина /работа 10-15 минути при полагане на бетона, както е бил инструктиран от ръководителя на работната група/ и при използването на предоставеното от работодателя работно облекло, Ч. не би получил описаните увреждания. Експертът е аргументирал, че ако след излизането от бетона, измиването на засегнатите участъци на тялото, С. Ч. е бил незабавно транспортиран до Отделение по изгаряне и пластична хирургия при възрастни към УМБАЛСМ "Н. Пирогов", където да получи квалифицирана медицинска помощ, тежестта на уврежданията не би била толкова тежка. Посочил е също, че е възможно получаването на изгаряне от бетона, ако носеното от работника работно облекло и обувки не отговарят на изискванията за експлоатация в строителството и/или е повредено.

При престой/контакт на тялото с бетона от 4 часа, независимо от качеството на личните предпазни средства С. Ч. е щял да получи описаните увреждания. В Инструкцията за безопасна работа при полагане на бетон-механизирано, с бетонпомпа, ръчно, издадена от Служба по трудова медицина "Джанида-369" ЕООД, която „Еврострой 08“ ЕООД е утвърдил, е определен максимум за непрекъснатата работа от 30-35 мин.

Колкото по-дълго мокър цимент докосва кожата, толкова по-дълго реагира с водните молекули и толкова по-лошо става изгарянето, т.е. колкото по-дълъг е контакта на мокрия цимент с кожата, толкова по-голяма е вероятността да се получи увреждане на здравето/изгаряне.

Процесното увреждане на здравето обаче е възможно и при престой в бетон за период от 10-15 минути, ако носеното от С. Ч. работно облекло и обувки не отговарят на изискванията към работното облекло при работещи в строителството, ако са повредени са или при случайно навлизане на бетон от горната страна на ботуша/затова се препоръчва под-пъхването на крачолите на панталона вътре в ботушите!/.

Признаците за увреда/изгаряне на тялото в резултат на контакт с бетон са зачервяване, сърбеж, болка, образуване на мехури, струпене, по-късно суха кожа. Химическите изгаряния от бетон се появяват бавно, часове след контакта и се влошават с течение на времето. Консултация със специалист по изгаряния, който да определи тежестта на уврежданията и да назначи необходимото лечение е абсолютно задължителна дори при престой в бетон под 4 часа.

Настъпилите тежки увреждания при С. Ч. не биха се случило, ако: веднага щом е установено попадането на цимент върху кожата незабавно са били свалени предпазни средства и напоени с бетон дрехи/обувки; изчистен е сухия бетон от кожата и тя е изплакната с хладка вода за около 20 минути; след изплакването незабавно е потърсена специализирана медицинска помощ.

Съдът приема заключението на вещото лице за компетентно и безпристрастно изготвено, неоспорено от страните по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, чиито права и законни

интереси са засегнати от административния акт, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от Директора на ТП на НОИ-С.-град – материално и териториално компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "г" от КСО и в предвидената от закона форма – чл. 117, ал. 3 от КСО, като съдържа необходимите реквизити, волеизявлението на издателя му е ясно, което го прави валиден административен акт. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. С решението е потвърдено разпореждане №22421/20.12.2018 г., което е издадено в хода на административно производство, развило се по реда на чл. 57 и сл. от КСО и е приключило с постановяване на предвидения в чл.60, ал.1 от КСО административен акт.

Същият е издаден от компетентен орган – Т. Б. В. - длъжностно лице, оправомощено със Заповед № 1712/17.08.2015 г. на директора на ТП на НОИ – С. град /л. 87/.

В процедурата по издаването му са приложени разпоредбите в КСО и подзаконовите актове, свързани с разследване, установяване и квалифициране на трудовите злополуки. Нормата на чл. 60, ал. 1 от КСО предвижда, че длъжностното лице, определено от ръководителя на ТП на НОИ със заповед, въз основа на документите в досието издава разпореждане за приемане или не на злополуката за трудова. Съгласно чл. 58, ал. 1 от КСО, ТП на НОИ съвместно с Инспекцията по труда, комитетите и групите по условия на труд и други компетентни органи в зависимост от случая разследват всяка смъртна трудова злополука. В изпълнение на чл. 58, ал. 3 КСО се провежда разследване, което да установи причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злополука, вида на уврежданията и други сведения, подпомагащи административния орган да се произнесе за характера на злополуката. Съгласно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, резултатите от разследването се оформят в протокол в типизирана форма, валиден до доказване на противното. В случая е назначена комисия по чл. 58, ал. 1 от КСО, с нормативно определения състав от членове. Тя е изготвила протокол за разследване на трудова злополука, със съответното съдържание, отразяващо данните по чл. 10, ал. 1, т. 1-11 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРРОТЗ/, относно: осигурителя, пострадалия, мястото и времето на злополуката, свидетелите на злополуката и лицето, оказало първа помощ, обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия преди злополуката, специфичното физическо действие, извършвано него в момента на злополуката, и свързания с това действие материален фактор (Протокол за трудова злополука №1 от 10.08.2018 г./л.59-60/). По арг. от чл. 58, ал. 6

КСО, протоколът е валиден до доказване на противното. В случая доказателствената му сила не е оборена чрез събраните по делото гласни доказателства, доколкото същите съдът цени при условията на чл. 172 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, с оглед заинтересоваността на свидетеля /работил като бригадир в дружеството жалбоподател/, като не са ангажирани каквито и да е други доказателства.

От изложеното следва, че при издаване на разпореждането на органа по чл. 60, ал. 1 от КСО е спазена описаната процедура по извършване на проверката и съставяне на протокола.

По делото, не се установи да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила - чл. 146, т. 3 от АПК. Като в тази връзка следва да бъде съобразено, че не всяко нарушение на административно-производствените правила води до отмяна, а единствено съществено такова.

Относно приложението на материалния закон:

Според дефиницията, дадена в чл. 55, ал. 1 от КСО, трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Не е налице трудова злополука, ако пострадалият умишлено е увредил здравето си (чл. 55, ал. 3 КСО). За да бъде определена настъпилата злополука като трудова е необходимо да са налице следните предпоставки: 1. увреждане на здравето на осигуреното лице; 2. това увреждане да е настъпило внезапно; 3. увреждането да е причинило неработоспособност или смърт на пострадалия; 4. наличие на причинна връзка между внезапното увреждане и настъпилия резултат; 5. увреждането да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на осигурителя; 6. наличие на функционална връзка между настъпилото увреждане на здравето и условията на труд. Видно от съдържанието на изброените елементи на фактическия състав на разпоредбата, законодателят е установил само обективни обстоятелства, които длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е задължено да изследва, без да е предвидено изясняване на субективното отношение на пострадалото лице.

Относно възражението на жалбоподателя, че не разполага и не е имал възможност да изрази становище по Експертно решение №3340 от заседание №192 на 27.11.2018 г. – I състав при IV МБАЛ С. ЕАД, съдът счита същото за неоснователно. Експертното решение се намира в кориците на административната преписка и настоящото дело. По делото са налични доказателства за многократни опити от страна на решаващият орган, включително чрез СРЗИ да бъде връчено посоченото ЕР. Процесуалните представители на жалбоподателя многократно са имали възможност да се запознаят с него по време на настоящото съдебно производство, като в съдебното заседание от 20.02.2024 г., са заявили, че са запознати с административната преписка и нямат против същата да се приеме. Не са упражнили правото си да поискат да им бъде връчено, както и не са го обжалвали.

Съдът не е съгласен с тезата на жалбоподателя, че настъпилата злополука не трябва да се третира като трудова такава, с оглед обстоятелството, че лицето умишлено е престояло по-дълго време в бетона и е потърсило лекарска помощ по-късно, които обстоятелства в хипотезата на чл.55, ал.3 от КСО изключвали квалифицирането ѝ като трудова злополука.

От приетите по делото писмени и гласни доказателства се установява, че към датата на злополуката – 25.06.2018 г., С. Й. Ч. е изпълнявал възложените му от „Еврострой 08“ ЕООД дейности – наливане на пълнеж бетон на ламела на обект Метростанция 11. Според писмените обяснения на петимата свидетели в деня на инцидента 25.06.2018 г., след проведен ежедневен инструктаж бригадата, в състава на която е и пострадалия, е започнала избиването на пълнеж бетон на Блок 3 на МС 11, което е продължило през целия работен ден. Според писмените обяснения на К. С. Л., Л. С. С., С. Й. Б. и Г. Б. Д., С. Ч. е трябвало с иглен вибратор да вибрира изливания бетон, като пострадалият е прекарал в бетона 3-4 часа до обяд, извършвайки тази работа, като не е показал, че му има нещо. Съгласно списък за раздадени Л. на 25.06.2018 г., К. С. Л., Л. С. С., С. Й. Б. и Г. Б. Д. са получили срещу подпис черни работни ботуши с височина 40 см, а С. Й. Ч. е отказал да получи ботуши, защото щял да работи със свои собствени ботуши марка Д., с височина 45 см, цвят бял, които са били с по-добро качество. Според обяснението на пострадалия, той е бил с неподходящо работно облекло /ботуши/ и лично закупено облекло и ботуши. К. С. Л., изпълняваш функциите на "бригадир" му наредил да разпределя бетон с помощта на дървено гребло. Пак според обяснението на С. Ч., в участъка където е бил, е имало неравност и поради неравномерното подаване на бетона е бил зает до колене от бетон. Той излязъл от бетона и разкъсал ботушите си с арматурни клещи, тъй като били пълни с бетон. Опитал да се измие и превърже, но бригадирът му наредил да продължи работата си, като в следващ момент го видял, че извършва работата си с неимоверна болка и му казал да си тръгва. Според пострадалия на обекта е нямало никакви медицински материали - бинтове, превръзки, кислородна вода и др. Според обяснения на св.К. Л., на почивката (обедната) С. Ч. е казал, че са му изгорели краката и е бил освободен от работа.

След настъпилата злополука е извършена проверка от ТП на НОИ С. - град, резултатите от която са обективирани в Протокол № 66/16.10.2018 г. /л.51-58/, като в същия са посочени констатираните нарушения, лицата, които са ги извършили и необходимите мерки за недопускане на подобни злополуки. Протоколът е изготвен в присъствието на представляващия дружеството –жалбоподател и е получен от него на 17.10.2018 г..

Всички доказателства по делото потвърждават, че настъпилата временна неработоспособност на пострадалия С. Й. Ч. е в резултат на извършваната дейност от лицето и претърпяната по време на работа злополука.

Изготвената от на вещото лице експертиза по безспорен начин потвърждава наличието на причинна връзка - трудова злополука, доколкото настъпилата неработоспособност е вследствие на здравословно увреждане, настъпило по време на работа - при наливане на пълнеж бетон на ламела на обект Метростанция 11. Експертът подробно е обяснил механизма на получаване на

химическото изгаряне от бетона, като е посочил, че дългия престой в бетона и проведеното след това самолечение са довели до сериозно химично изгаряне на кожата на подбедриците на двата крака, което е довело до приемането на пострадалия на 29.06.2018 г. по спешност в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, провеждането на оперативно лечение и продължителна неработоспособност. Безспорно, всички данни по делото и приетото от експерта сочат, че с поведението си и като не е ползвал осигурените му от работодателя предпазни средства, С. Й. Ч. е допринесъл за злополуката (видно от събраните по делото доказателства настъпила на 25.06.2018 г., а не както погрешно в обясненията си и в декларацията до органа пострадалия е посочил 26.06.2018г.). Тези обстоятелства биха били относими за намаляване на отговорността на работодателя в съдебното производство по чл.200 от Кодекса на труда за обезщетяване, но са ирелевантни за квалифицирането като трудова по см. на чл.55, ал.1 от КСО.

При доказване наличието на всички елементи от сложния фактически състав на чл.55, ал.1 от КСО, какъвто е настоящият случай, са налице законовите предпоставки за определяне на злополуката като трудова.

За да е налице хипотезата на чл.55, ал.3 от КСО е необходимо лицето да е съзнавало характера на постъпките си, да е предвиждало последиците и да е искало или допускало настъпването им т.е. изисква се да бъде доказан пряк или евентуален умисъл като форми на вината. По делото няма факти, които да сочат умишлено причинено самоувреждане от страна на С. Ч., а проявена непредпазливост (самонадеяност) не дисквалифицира злополуката като трудова по см. на чл.55, ал.1 от КСО.

От събраните по делото доказателства се установява, че пострадалият не е ползвал ботушите, предоставени от работодателя, които биха могли да предотвратят изгарянето и е престоял в бетона значително по-дълго време от допустимото, но липсват доказателства, че това е направено с цел да бъдат получени изгаряния на краката, от които за пострадалия да настъпят благоприятни последици.

Както е посочило вещото лице в своето заключение, химическите изгаряния от този тип се появяват бавно, часове след контакта и се влошават с течение на времето, като са изброени възможните симптоми според тежестта на изгарянето. Вещото лице сочи, че самолечението и забавянето от 3 дни са довели до настъпилите тежки увреждания на С. Ч.. Тези факти и обстоятелства сочат, че пострадалият не е могъл да предвиди и не е допускал, че ще получи химическо изгаряне от бетона, като след проявяване на симптоми се е самолекувал вкъщи, но след задълбочаване на увреждането и проявата на повече неприятни симптоми е потърсил спешна помощ в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, където е претърпял хирургично лечение.

Предвид изложеното, съдът намира, че са налице всички елементи на посочения в чл. 55, ал. 1 от КСО фактически състав: безспорно е налице увреждане на здравето на осигурено лице /пострадалият е претърпял работна сила/ и същото е настъпило по повод изпълнение на възложена му от работодателя задача; налице е функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и увреждането на здравето; увреждането е настъпило по време и по повод на възложената работа – изливане на бетон,

престоят в който е довел до изгаряне 7% II АВ на кожата на подбедриците на двата крака. Налице е причинна връзка – трудова злополука, довела до временна неработоспособност на Ч..

От това следва, че злополуката е трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО и правилно актът - предмет на съдебно оспорване, постановен в този смисъл, е законосъобразен.

По така изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора и при своевременно направено искане на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лв., което да бъде заплатено от жалбодателя.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 57 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Еврострой 08“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес и на управление: [населено място], [жк], [улица], ет.4, ап.9, представлявано от управителя Р. М. М., срещу Решение № 1040-21-127 от 16.02.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата против Разпореждане № 22421/20.12.2018 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което е прието, че злополуката, претърпяна от С. Й. Ч. е приета за трудова злополука.

ОСЪЖДА „Еврострой 08“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], да заплати на ТП на НОИ С. - град сумата от 100 /сто/ лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд чрез Административен съд – София - град в 14-дневен срок от съобщението до страните.